

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

המים הצלולים

קדם שמתחיל האדם לכנס בעבודת ה', אזי הטוב והרע מערבין בו. ומחמת שהם מערבים מאד אין נראה הפסלת והרע שבו כלל כי הם מערבים יחד לגמרי, הרע עם הטוב. אך אחר כך פשמתחיל לכנס בעבודת השם ומתקרב לצדיק האמת, אזי מתחיל להזדכך ולהתברר, ואזי עולה הפסלת והרע בכל פעם למעלה כמשל הנ"ל. וצריך שיעמד אחד שיסיר ממנו חלאתו ופסלתו בכל פעם, ואזי ישאר אחר כך זך וצלול לגמרי באמת כראוי.

היה אפשר להוציא הפסלת והרפש מיד, מהאנשים שהיו בגשמיות מתחלה ונתקרבו להשם יתברך. אך מה יהיה, אם יהיה מוציא הרפש יוציא הרפש עם המוח מאחר שמערב הכל יחד. עלכן ההכרח להיות מתון מתון עד שיזדכך מעט מעט:

(שיחות הר"ן ע"ט)

מה שפשטאדם מתחיל לכנס בעבודת השם ולהתקרב לצדיק האמת, באים עליו הרהורים ובלבולים גדולים.

זהו כמו למשל

כלי מים שמתחלה נראה כאלו המים צלולים, ואחר כך כששופתין ומעמידין המים אצל האש ומתחיל להתבשל, אזי מתבלבל המים ומעלה הרתיחה כל הפסלת שהיה במים, ועולה כל הפסלת למעלה, וצריך שיעמד אחד להסיר חלאת ופסלת המים בכל פעם. ומתחלה נדמה כאלו המים צלולים לגמרי, ואחר כך נראה הפסלת שבמים העולה בכל פעם למעלה. ואזי כשמסירין בכל פעם חלאת ופסלת המים, אזי אחר כך נשארין המים צלולים וזכים באמת כראוי.

כמו כן ממש,

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י' - מבערגיר ועני (5)

והיו באים מלכים להשתדף, ועלו על אותו המקום, והיו מדברים כל אחד ואחד שיר שלו. ולקצתם שלחה תשובה על ידי רעותיה גם כן בדרך שיר וחבה, ולקצת, שנראו לה יותר, השיבה בעצמה והרימה קולה בשיר והשיבה לו גם כן דברי חבה,

ולקצת, שנראו לה עוד יותר, היתה מראה עצמה פנים אל פנים, והיתה מראה את פניה, והשיבה לו דברי שיר וחבה, ולכלם סימה בסוף. אבל לא עברו עליה המימות, ולא היתה מי שמבין פונתה. וכשהיתה מראה פניה, היו נופלים מגדל יפיה, והיו קצת נשאים חלשות, וקצת נשתגעו מחמת חולת אהבה, מגדל יפיה שהיה מפלג מאד מאד, ואף על פי כן, אף על פי שנשתגעו ונשארו חלשות, עם כל זאת היו באים מלכים להשתדף עמה, ולכלם השיבה כנ"ל.

והקיסר הנ"ל, אחר שנעשה המשפט בבן הבערגיר הנ"ל ועתה נפטר ממנו, (פי הקיסר סבר, שכבר נתקיים בו המשפט באמת בבן הבערגיר הנ"ל, ושוב איננו בעולם) כעת יוכל להשתדף עם בתו הנ"ל,

והתחילו לדבר לה שדוכים עם מלך פלוני ועם מלך פלוני וכיוצא. ועשה לה חצר כראוי, וישבה שם. ולקחה לעצמה בנות שרים להיות לה לרעותיה, וישבה שם. והיתה מנגנת בכלי שיר וכיוצא פדורפם, וכל מה שהיו מדברים לה שדוכים, היתה משיבה, שאין רצונה בדברים, דהינו לדבר השדוף, רק שיבוא המשדף בעצמו. והיא היתה בקיאה מאד בחכמת השיר, ועשתה באמנות מקום שיבוא המשדף על אותו המקום ויעמד כנגדה, וידבר דברי שיר, הינו שיר של חשק, כדרך שמדבר החשוק לחשוקתו דברי חבה.

וְזֶה אֵי אֲפֹשֶׁר לְבַקֵּעַ כָּל הָאֵילָנוֹת לְחַפֵּשׂ
הַכֶּתֶב, כִּי הָיוּ רַבִּים מְאֹד. וְהָיָה בּוֹכָה
וּמְצַטֵּעַר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְרָאָה, שָׁאֵם יֵשֵׁב
כָּאן, בְּיַדָּאֵי יִשְׁתַּגַּע מִגְדָּל הַצַּעַר, שֶׁהָיָה
קָשָׁה עָלָיו מְאֹד. וְנִתְיָשֵׁב, שֶׁמְכָרַח לֵילָךְ
לְהֵלֵךְ, וַיַּעֲבֹר עָלָיו מָה, כִּי בְּלֹא זֹאת הוּא
מְסַכֵּן מְאֹד מִגְדָּל הַצַּעַר, כִּי בְּלֹא זֹאת הוּא
בְּשׂוֹר וּפְרוֹת בְּתוֹךְ שִׁקּוֹ, וַיֵּלֶךְ בְּאֲשֶׁר יֵלֶךְ.
וְעָשָׂה לְעַצְמוֹ סִימָנִים בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם
שֶׁיֵּצֵא מִשָּׁם.

וְהָיָה הוֹלֵךְ, עַד שֶׁבָּא אֶל יְשׁוּב. וְשָׂאֵל:
אֵיזָה מְדִינָה הִיא זֹאת? הַשִּׁיבוּ לוֹ. וְשָׂאֵל
אִם נִשְׁמַע כָּאן מֵאוֹתוֹ הַקִּיסָר הַנַּ"ל;
הַשִּׁיבוּ לוֹ: הֵן. וְשָׂאֵל אִם נִשְׁמַע כָּאן מִבֵּיתוֹ
הַיְפֹת־תַּאֲרָר; הַשִּׁיבוּ לוֹ: הֵן, אֶךְ שְׂאִי־אֲפֹשֶׁר
לְהִשְׁתַּדֵּף עִמָּה כִּי־ל.

וְהַיְנוּ הַנַּ"ל (הַיְנוּ בֵּין הַבְּעֵרְגִיר הַנַּ"ל) יֵשֵׁב שָׁם
בְּאוֹתוֹ מְקוֹם הַנַּ"ל וְעָשָׂה לְעַצְמוֹ שָׁם
מְקוֹם לֵיִשֵׁב בוֹ, וְהָיָה יוֹשֵׁב שָׁם. וְגַם הוּא
הָיָה יָכוֹל לְנַגֵּן וְיוֹדֵעַ חֻכְמַת הַשִּׁיר, וְהָיָה
בוֹחֵר לוֹ עֵצִים, שֶׁרְאוּיִים לַעֲשׂוֹת מֵהֶם
כְּלֵי־שִׁיר, וְעָשָׂה לְעַצְמוֹ כְּלֵי־שִׁיר. וַיַּהֲגִידִין
שָׁל הַחַיּוֹת עָשָׂה לוֹ נִימִין, (שְׁקוֹרִין
סְטְרִינִים),

וְהָיָה מְנַגֵּן וּמְשׁוֹרֵר לְעַצְמוֹ. וְהָיָה לוֹקַח
הַכֶּתֶב שֶׁהָיָה לוֹ, שֶׁשָּׁלַחָה לוֹ הַבַּת הַקִּיסָר
הַנַּ"ל, וְהָיָה מְשׁוֹרֵר וּמְנַגֵּן וְנִזְכָּר כָּל הַמְּאָרְעוֹת
שֶׁהָיוּ לוֹ, וְאֵיךְ אָבִיו הָיָה בְּעֵרְגִיר וְכוּ',
וְעַתָּה נִשְׁלַף לְכָאן. וְהֵלֶךְ וְלָקַח הַכֶּתֶב
הַנַּ"ל וְעָשָׂה לוֹ סִימָן בְּאֵילָן אֶחָד, וְעָשָׂה שָׁם
מְקוֹם, וְטָמַן שָׁם הַכֶּתֶב הַנַּ"ל, וַיֵּשֵׁב שָׁם
אֵיזָה זְמַן.

פַּעַם אֶחָד הָיָה רוּחַ סְעָרָה גְּדוֹלָה וְשָׁבַר כָּל
הָאֵילָנוֹת, שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים שָׁם, וְלֹא הָיָה
יָכוֹל לְהַפִּיר הָאֵילָן, שֶׁטָּמַן שָׁם הַכֶּתֶב, כִּי
בְּעוֹד שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים, הָיָה לוֹ סִימָן לְהַפִּיר,
וְעִכְשָׁו שֶׁנִּפְּלוּ, נִתְעַרַב הָאֵילָן בֵּין
הָאֵילָנוֹת, שֶׁהָיוּ שָׁם הַרְבֵּה מְאֹד, וְלֹא הָיָה
יָכוֹל לְהַפִּיר הָאֵילָן;

שאלות לחידודא

כחן 38אך:

מעשה י' מבערגיר ועני' (5)

- היה רק מלך אחד שהבין כוונתה
- לא היה מי שמבין כוונתה
- ז. מה עשה בן הבערגיר במדבר?
 - עשה לעצמו מקום לישוב בו
 - עשה לעצמו כלי שיר
 - שתי התשובות נכונות.
- ח. היכן הטמין בן הבערגיר הכתב שקיבל מהבת קיסר?
 - מקום באילן אחד
 - מתחת לשיחים
 - חפר בור באדמה
- ט. למה הוכרח בן הבערגיר לעזוב את מקומו ולילך להלן?
 - כי לא היה לו מה לאכול במקומו
 - כי נתערבב האילנות ולא היה לו צל
 - כי נאבד שם הכתב שקיבל מהבת קיסר, וישתגע מגודל הצער
- י. האם למדת את המעשה השבוע?
 - כן
 - לא
 - חלק

- א. האם הקיסר ידע את האמת אם בן הבערגיר קיים?
 - כן
 - לא
 - הסתפק
- ב. איזה שידוכים התחילו לדבר לבת הקיסר?
 - מלכים
 - בני שרים חשובים
 - בני עשירים גדולים
- ג. היכן ישבה בת הקיסר עם רעותיה?
 - בארמון המלוכה שבנו בשבילה
 - בבית אמה
 - בחצר שעשה לה אביה
- ד. מה עשתה שם בת הקיסר?
 - מציירת
 - מנגנת בפה
 - מנגנת בכלי שיר
- ה. מה השיבה בת הקיסר לכל השידוכים שהציעו לה?
 - לא נראה לי
 - אשאל את הקיסר את דעתו
 - לא עברו עליך המימות
- ו. האם היה מי שמבין כוונתה בתשובה שהיא ענתה?
 - רק המלכים החכמים הבינו כוונתה

בעומק המעשה

באיזה דבר היה דומה בת הקיסר לבן הבערגיר?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

באיזה עוד מעשה מוזכר שאחד הלך במדבר, ומי הם שהלכו במדבר?

במעשה א' - המשנה למלך - במעשה י"א - בן המלך האמת - ובן השפחה

זכה בהגרלה

אליעזר עקשטיין - מודיעין עילית

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה שמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com